

Ulü'l Emr

Başımızdakilere İtaati Nasıl Anlamalıyız?

Kur'ân ulü'l-emre itaati emrediyor: *“Ey iman edenler! Allah’a, Resûlü’ne ve sizden olan buyruk sahiplerine itaat edin.”* diyor. Yani, *“Ey iman edenler, Allah’a itaat ve inkiyat dairesi içine girin. O’na karşı başkaldırıp serkeşlik etmeyin. Allah’ın Resûlü’ne -harf-i tarifle anlatılan o belli Resûle- de itaat edin.”*¹

Yukarıda geçen âyet-i kerîmede Cenab-ı Hak “ulü'l emre” yani başımızdaki idarecilere itaat etmemizi emrediyor.

“Ulü'l-emr”, Fethullah Gülen Hocaefendi’nin ifadesiyle, “Üç-beş kişiyi idare edenden, binlerce, milyonlarca insanı idare edenlere kadar, Allah’ın gösterdiği, Resûl’ün elindeki meşalenin aydınlattığı yolda yürüyen ve o yoldan ayrılmamaya azimli, kararlı olan bütün önderlere, bütün rehberlere tâbi olunuz!” demektir. Yerinde ve belli ölçüler içinde. Öbürlerinin de sözü dinlense, onlara isyan edilmese, hatta bir ölçüde müdârat ve mümâşat yapılsa bile; mutlak itaat edileceklerin peygamber çizgisinde olmaları şarttır.²

Âyet, birbirine bağlı, Allah’a, Resûl’e ve ulü'l-emre olmak üzere üç itaatten bahsediyor. Peygamber, bütün büyüklüğünü Allah’ın elçisi olmada kazanmıştır. O bir insandır, fakat bizim Allah’a ulaşmamız yolunda, gaye çapında bir vesiledir. Biz de bu vesileye tutunmuş gidiyoruz. Bu yol buraya kadar aydın olduğu gibi ondan sonra da aydın olarak devam edecektir. Resûl nasıl Allah hesabına hükmeder, karar verir ve itaat ister, aynen öyle de “ulü'l-emr” dediğimiz kimseler de evvelâ, Resûlullah’ın yolunda olacak, O’nu dinleyecek, O’na itaat edeceklerdir. İşte Siddık-ı Ekber Ebû Bekir, işte Faruk-u Âzam Ömer, işte Zinnureyn Osman, işte Haydar-ı Kerrar, Şah-ı Merdan Hz. Ali (radiyallahu anhum). Bunlar, bir göz açıp kapayacak kadar dahi Efendimiz’e (sallallahu aleyhi ve sellem) muhalefet etmemişlerdir.

¹ Nisa Suresi, 4/59

² Asrın Getirdiği Tereddütler, 4/200-210